

Sygn. akt II C 644/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2014.

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Kruszewski

Protokolant: Sylwia Nowakowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2014r. w Ł.

sprawy z powództwa (...) **S.A. w W.**

przeciwko **J. M.**

o zapłatę

1/ zasądza od J. M. na rzecz (...) S.A. w W. 104'572,89 zł (sto cztery tysiące pięćset siedemdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty 97'586,75 zł (dziewięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset osiemdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt pięć groszy) od 10 stycznia 2013r. do dnia zapłaty oraz 9'818,16 zł (dziewięć tysięcy osiemset osiemnaście złotych szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2/ nakazuje wypłacić (...) S.A. w W. z kasy Sądu Okręgowego w Łodzi 26,64 zł (dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu nadpłaconej zaliczki uiszczonyj 5 lutego 2014r.

II C 644/13

UZASADNIENIE

10 stycznia 2013r. (...) Bank S.A. w W. wniosła pozew w postępowaniu elektronicznym, domagając się zasądzenie od J. M. 104'572,89 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 97'586,75 zł od 10 stycznia 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu podano, że pozwany zawarł z powodem umowę z 28 sierpnia 2003r. o korzystanie z karty kredytowej. J. M. nie wywiązał się z wynikających z tej umowy zobowiązań doprowadzając do powstania zadłużenia objętego roszczeniem, na które złożyły się:

- należność główna w wysokości 74'646,46 zł,
- umowne odsetki karne naliczone od należności głównej za okres od 20 stycznia 2012r. do 22 czerwca 2012r. według stopy 19% w skali roku, w wysokości 22'172,20 zł
- odsetki skapitalizowane naliczone od należności głównej za okres od 23 czerwca 2012r. do 9 stycznia 2013r. według stopy 13% w skali roku, w wysokości 6'986,14 zł
- 768,09 zł z tytułu kosztów, opłat i prowizji.

18 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty uwzględniający roszczenie powoda.

Na skutek sprzeciwu od tego nakazu wniesionego skutecznie 5 marca 2013r. przez pozwanego, Sąd Rejonowy w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi Okręgowemu postanowieniem z 19 marca 2013r.

Powód podtrzymał żądanie zawarte w pozwie w całości.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm. W uzasadnieniu swojego stanowiska J. M. podniósł zarzut nieudowodnienia długu oparty na fakcie, iż jedynym dowodem przedstawionym przez Bank jest wyciąg z ksiąg bankowych, który nie ma waloru dokumentu urzędowego, a jedynie prywatnego. Ponadto, pozwany podniósł zarzut przedawnienia w zakresie odsetek naliczonych za okres trzech lat wstecz przed wytoczeniem powództwa.

Na rozprawie w dniu 10 października 2013r. pozwany przyznał, że strony łączyła umowa rachunku do karty kredytowej, która została wypowiedziana J. M. przez Bank, jednakże nie wypowiedział się co do daty dokonania tego wypowiedzenia. Ponadto, strona pozwana potwierdziła fakt dokonywania obrotów na rachunku związanym z kartą kredytową, przedstawionych na wydrukach załączonych przez powoda do pisma złożonego w Sądzie 13 września 2013r. (k 57-81), zakwestionował wysokość zadłużenia wskazanego przez bank w złożonym do sprawy wyciągu z ksiąg, potwierdził, że istnieje zadłużenie pozwanego względem powoda, jednakże nie potrafił określić wysokości tego długu.

Stan faktyczny:

28 sierpnia 2003r. między (...) Bank S.A. w W. i J. M. została zawarta umowa mocą której pozwanemu wydano kartę kredytową systemu VISA uprawniająca do dysponowania środkami udostępnionymi przez Bank w postaci kredytu do kwoty 70'000,00 zł. Kredyt został oprocentowany według zmiennej stopy procentowej szczegółowo opisanej co do zasad naliczania i zmiany w Regulaminie, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 23% w stosunku rocznym. Zgodnie z Regulaminem wydawania i korzystania z kart kredytowych, będącym załącznikiem do tej umowy, wszystkie transakcje dokonywane przy użyciu karty kredytowej rozliczane były w cyklach miesięcznych, których końcowy termin został określony przez posiadacza karty na 23 dzień każdego miesiąca. Posiadacz rachunku związanego z kartą kredytową zobowiązał się dokonywać spłaty kwoty nie mniejszej niż minimalna kwota spłaty podana w wyciągu sporządzonym na koniec każdego cyklu rozliczeniowego, w terminie podanym w tym wyciągu. W przypadku braku takiej spłaty w określonym terminie Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy oraz odzyskania swoich wierzytelności przez zaliczenie na jej poczet każdej wpłaty dokonywanej na rachunek posiadacza karty. Kwota przeterminowanego zadłużenia podlegała zwiększeniu o odsetki od należności przeterminowanych w przypadku wypowiedzenia umowy karty kredytowej. Stopa ta wynosiła w 2012r. 19% w stosunku rocznym. Bank był uprawniony do obciążania rachunku posiadacza karty kwotą wszystkich transakcji dokonanych przy użyciu tej karty, opłatami i prowizjami związanymi z wykorzystaniem kredytu, opłatami i prowizjami związanymi z użyciem karty oraz korzystaniem z usług dodatkowych oraz odsetkami z tytułu wykorzystania kredytu. Posiadacz karty był uprawniony do złożenia reklamacji obciążeń uwidocznionych w comiesięcznych wyciągach.

/ umowa wraz z wnioskiem o jej zawarcie – k 20-21, regulaminy wydawania i używania kart kredytowych – k 180 /

W okresie od 5 września 2003r. do 29 lipca 2010r. J. M. dokonał szeregu transakcji przy użyciu karty wydanej mu przez powodowy Bank. W wyniku tego na rachunku pozwanego powstało zadłużenie z tytułu kredytu, odsetek, opłat i prowizji, wynoszące na dzień 18 stycznia 2012r. kwotę 90'301,05 zł.

/ wyciąg z rachunku pozwanego – k 57-81 oraz 93-105, opinia biegłej z zakresu księgowości – k 143-167 /

J. M. nie składał reklamacji dotyczących obciążeń jego rachunku związanych z korzystaniem z karty kredytowej.

/ niesporne /

23 listopada 2011r. powód przesłał pozwanemu ostateczne wezwanie do zapłaty długu wymagalnego na dzień wystawienia wezwania, w terminie 7 dni od jego otrzymania, zawierające także oświadczenie o wypowiedzeniu umowy karty kredytowej w przypadku braku powyższej spłaty, z trzydziestodniowym terminem wypowiedzenia liczonym od dnia następnego po upływie wskazanego wcześniej terminu spłaty.

/ wezwanie do zapłaty – k 56 /

J. M. nie dokonał spłaty zadłużenia wskazanego w wezwaniu.

/ niesporne /

Umowa o kartę kredytową uległa rozwiązaniu z dniem 19 stycznia 2012r.

/ okoliczność wskazana przez powoda, co do której strona pozwana nie wypowiedziała się – art. 230 kpc /

Po tej dacie zadłużenie pozwanego zostało powiększone o kwotę umownych odsetek karnych za okres od 19 stycznia 2012r. do 22 czerwca 2012r. w wysokości 7'285,94 zł oraz o kwotę skapitalizowanych odsetek od należności głównej za okres od 23 czerwca 20102r. do 9 stycznia 2013r. w wysokości 6'986,16 zł. Łączne zadłużenie pozwanego na dzień 10 stycznia 2013r. wyniosło 104'573,15 zł.

/ wyciąg z rachunku pozwanego – k 57-81 oraz 93-105, opinia biegłej z zakresu księgowości – k 143-167 /

22 listopada 2013r. powodowa spółka zmieniła nazwę na (...) S.A. w W..

/ odpis KRS – k 128-135 /

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uznać za zasadne w całości. Strona pozwana przyznała fakt dokonywania obrotów na rachunku związanym z kartą kredytową wystawioną przez powoda, wynikających z przedstawionych przez bank wyciągów. W takiej sytuacji okoliczność tę należało uznać za przyznaną stosownie do dyspozycji art. 229 kpc mimo, że pozwany nie potrafił szczegółowo ustosunkować się do wysokości powstałego z tego tytułu zadłużenia. W tej sytuacji, po zweryfikowaniu przez biegłą zgodności kwoty wskazanej w pozwie z saldem transakcji wynikających z tego dokumentu należało uznać, że kwestionowana przez pozwanego wysokość zadłużenia wyniosła na dzień 10 stycznia 2013r. 104'572,89 zł.

Zgodnie z łączącą strony umową J. M. jako posiadacz karty kredytowej był zobowiązany do spłaty zadłużenie wynikającego z realizowanych za jej pomocą transakcji, łącznie z naliczanymi zgodnie z umową odsetkami od udzielonego kredytu oraz prowizjami i opłatami wynikającymi z korzystania z karty.

Bezspornym jest, że pozwany nie dokonał takiej spłaty. Wobec tego powód jako wierzyciel jest uprawniony do żądania od pozwanego jako dłużnika spełnienia świadczenia – art. 353 § 1 kc w zw. z art. 358¹ § 1 kc. Wobec powyższego powództwo należało uwzględnić.

Podniesiony przez J. M. zarzut przedawnienia w odniesieniu do naliczanych odsetek jest o tyle bezzasadny, że zgodnie z łączącą strony umową odsetki z tytułu wykorzystywanego limitu kredytowego obciążały na bieżąco rachunek posiadacza karty i były przedstawiane w sporządzanych co miesiąc wyciągach. J. M. nie podniósł w tym sporze zarzutu, aby składał kiedykolwiek reklamacje transakcji przedstawianych mu w wyciągach, do czego był uprawniony na podstawie Regulaminu wydawania i użytkowania kart kredytowych. Takie zachowanie pozwanego można interpretować jako uznanie zadłużenia przedstawianego mu w wyciągach. Podobnie należy ocenić fakt dokonywania częściowych spłat zadłużenia powstałego w wyniku korzystania z karty kredytowej w poszczególnych okresach rozliczeniowych. Takie zachowania dłużnika są równoznaczne z uznaniem długu skutkującym każdorazowo, w miesięcznych cyklach rozliczeniowych, przerwaniem biegu przedawnienia, o którym mowa w art. 123 § 1 pkt 2 kc. Po każdym takim przerwaniu termin przedawnienia rozpoczynał bieg na nowo – art. 124 § 1 kc, aż do momentu rozwiązania umowy, co nastąpiło 19 stycznia 2012r. Rozpoczęty tego dnia bieg przedawnienia roszczenia o zapłatę został z kolej przerwany wniesieniem w dniu 10 stycznia 2013r. pozwu w postępowaniu elektronicznym, stosownie do art. 123 § 1 pkt 1 kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc uwzględniając opłaty od pozwu wniesione przez powoda w wysokości, wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika, pokryte koszty opinii biegłego dopuszczonego z urzędu oraz udokumentowane wydatki na korespondencję doręczaną bezpośrednio pełnomocnikowi strony przeciwnej.